

Nowele, opowiadania, krótkie formy prozatorskie

<h1>Kazania świętokrzyskie (Kazanie na Gromniczną)</h1>

Viderunt oculi mei salutare tuum. Ta słowa pisze święty Łukasz na cześć i na fałę godom niniejszym. A są ta ista słowa zmówiona oćcem świętym, jemuż biesze imię Symeon, święty, prawdziwy, bogobojny. Awa tych słów [wykład z jęz]ka łacińskiego w polski jeść taki: widzicie, prawi, oczy moi [zbawienie twoje], to czu syna twgo. Ta to słowa tet to ociec święty Sy[meon powiada na i]mię Bogu Oćcu wszemogącemu, iż jeść sesłał syna swego na [pocieszenie po]kolenia człowieczego. I powiada nam dwoje w tych słowiech święty Symeon: swoje przezmierne ucieszenie, a Syna Bożego sławne przejawienie; swoje przezmierne ucieszenie z widzenia Syna Bożego. Mówi; viderunt oculi mei Syna Bożego sławne przejawienie, tuum, gdzież zbawienie twoje.

I powiada nam tet to ociec święty Symeon swoje przezmierne ucieszenie ilkoż do widzenia, bo mówi: widziele oczy moi zbawienie twoje. Rozmajite widzenie nałazimy w świętem pisani Boga wszemogącego. Owa ji pirzwiej widział Habraham pod obrazem trzy męży po drodze idącego. A wtóre ji widział Mojżesz we krzu połającego. A trzecie ji widział Ezechijel na wysokiem stolcy siedzącego. A czwarte ji widział święty Jan pod obrazem barażca śmiernego. A piąte ji widział tet to ociec święty Symeon pod opłcenim człowiecz[ym].

[bielizna](#)

Nikt nie jest bez ale.